

Макаренко Лариса

с. Олексіївка, Нікопольський район, Україна

Матеріал надано в авторській редакції

62 РОКИ ЛЮБОВІ, РОЗУМІННЯ І ПОВАГИ (стаття)

Життя кожної людини вимірюється прожитими роками. А спільне життя родини Продан з м. Нікополя можна виміряти кількістю щасливих днів, друзів, подяк за свою працю. Свої долі Марк Дмитрович та Галина Луківна поєднали міцно, і вже 62 роки живуть душа в душу, разом скрізь і завжди. У люті холоди, спекотні дні, осінні дощі, весняні ранки, у злагоді й довірі, повазі й любові будували вони свій сімейний затишок. Їхні серця були чистими, душі прагнули краси; вони йшли вперед, будували плани на майбутнє, мріяли, любили, раділи кожному прожитому дню. Жили відкрито, чесно, не ховаючись, не тікаючи від труднощів.

За весь час подружнього життя ніщо не змогло ані розв'язати цей вузол, ані хоча б трохи його послабити. Прожите і пережите аж ніяк їх не стомило, і сьогодні, як і в молоді роки, вони кохають один одного і це помітно у їхніх поглядах, рухах, спілкуванні. Їхню любов я б порівняла із сонцем і, як сказав В. Симоненко: «Любов, як сонце, світу відкриває безмежну велич людської краси».

Галина Луківна працювала учителем російської мови та німецької. Вона вважала своїм обов'язком не тільки допомогти учням здобути тверді і надійні знання, а й відкрити красу і багатогранність довкілля. Любили школярі її уроки, чекали на них, бо вчителька вміла сіяти в їхніх серцях зерна доброти, творчого неспокою, людяності та щирості. А посіяне проростало добрими сходами. Так і пролетіли 36 років педагогічного стажу. Вдивляюсь в обличчя цієї жінки. Зморшки, прокладені прожитими літами... Але вона й досі вродлива. В очах, як і колись, горить любов до роду свого, до людей, до всього прекрасного. І хочеться сказати : «Молодійте душею у здоров'ї, живіть у такій же любові людей до вас, а головне – хай тішить вас родина і добрі справи ваших учнів».

Марк Дмитрович – це людина не тільки виняткових здібностей, беззаперечного таланту, високої професійної майстерності, він ще й непересічна особистість, яка залишає для нащадків свій профіль. Це геній нашого часу. Його картини воістину безсмертні. Саме

вони вчать любити і цінувати життя, захищати свою землю, пізнавати безкрайність багатобарвної природи, змушують замислитися над цінністю людського буття, його миттєвістю, яку після себе залишає людина, бо життя, за словами М.Д. Продана, і є щастя.

Саме завдяки такій родині, як Продан, живе і квітне місто, а трудові здобутки сина, внука вселяють у них віру, що життя прожити не марно. За це рідні та їх сім'ї додають їм радість і наснагу в житті.

Дивлюся на Марка Дмитровича: підтягнутий, стриманий, виважений, справжній джентльмен, чоловік слова, майстер на всі руки. А Галина Луківна – елегантна у свої поважні роки, гарний співбесідник, симпатична і на думку спадають слова О. Бальзака: «Справжнє кохання – це єдина пристрасть, яка не визнає ні минулого, ні майбутнього». Їм таки вдалося зберегти тендітне щастя подружнього життя кришталевим чистим і світлим, бо прожили чесно не заплуталися в дрібницях буття. Коли я запитала Марка Дмитровича та Галину Луківну про рецепт подружнього довголіття, то вони, глянувши один на одного, майже в один голос відповіли, що найголовніше – має бути любов. А ще бажання розуміти одне одного та вміння поступатися. Хочу, щоб молоді люди прочули: такі є справжнє, незрадливе кохання, з котрим можна прожити все життя.

Дякую вам, мої дорогенькі, за батьківську мудрість, виплекану роками, за вірність сімейним традиціям, вшанування роду, за добрі справи, за небайдужість, за ваше невидане тепло, яке я відчула, спілкуючись із вами. Для нащадків ви є гідним прикладом, тому, що зуміли зберегти і зміцнити свою родину на хвилях часу.

Тож, шановне подружжя Продан, хай ваше кохання ще довгі роки буде білим птахом, що летить над землею і сіє яскраві іскри щастя в ваші душі. Здоров'я на многії літа!

[У разі використання матеріалів цього сайту активне посилання на сайт обов'язкове](#)